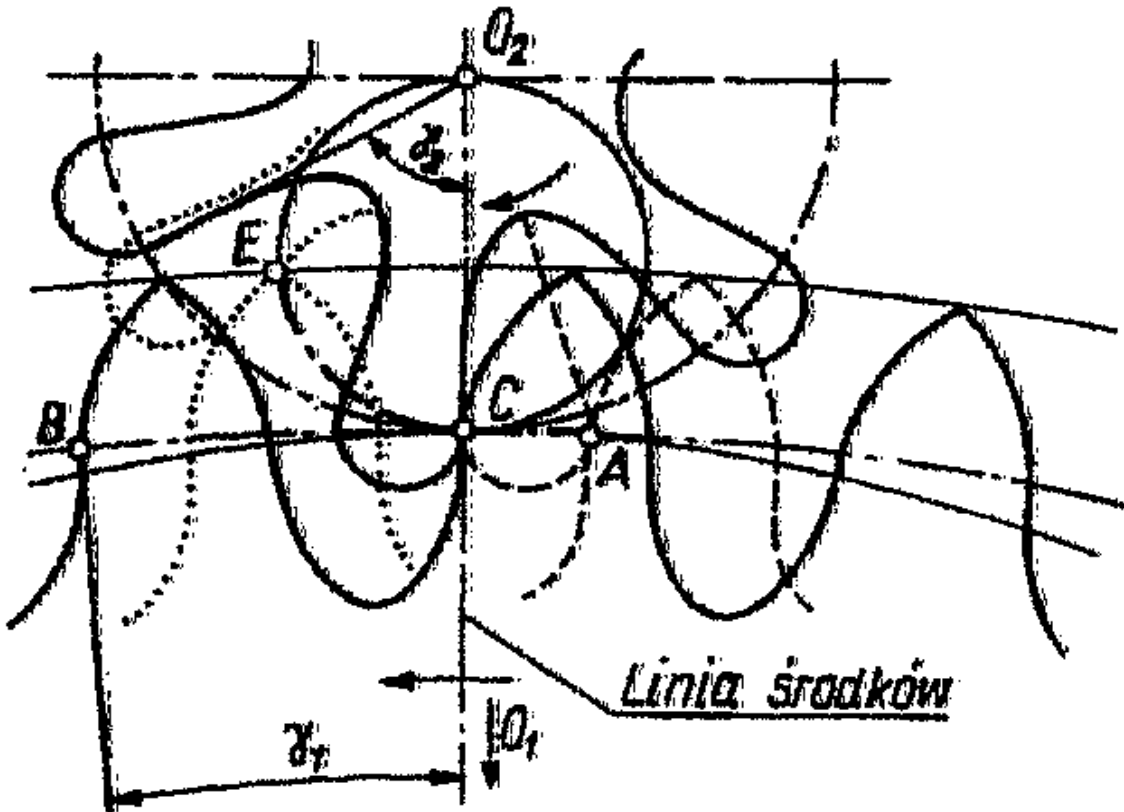

Zazębienie zegarowe

Zmodyfikowane zazębienie cykloidalne. Modyfikacja polega na tym, że epicykloida tworząca zarys głowy zęba koła napędzającego została zastąpiona łukiem kołowym o promieniu tak dobranym, że łuk ten prawie pokrywa się z epicykloidą. Natomiast zarys głowy zębniaka napędzanego jest znacznie niższy od zarysu utworzonego przez epicykloidę. To obniżenie głowy zębniaka skraca odcinek przyporu przed linią środków, w wyniku czego współpraca zarysów zaczyna się blisko punktu C (rys. Z.15), co z kolei zmniejsza niekorzystny

$\widehat{BC}$ podziatka
 δ kąt podziatki
 ----- początek prowadzenia
 ..... koniec prowadzenia
 -.-.- odcinek przyporu

Rys. Z.15. Zazębienie zegarowe

O_1 — środek koła napędzającego, O_2 — środek koła napędzanego, ACE — odcinek przyporu

wpływ tarcia. Zastąpienie epicykloidy odpowiednio dobranymi łukami

kołowymi ułatwia wykonanie zębów. Zazębienie zegarowe oparte na normach szwajcarskich NHS - 56702 i 56703, jest obecnie powszechnie stosowane w zegarach i zegarkach mechanicznych. Inne szczegóły zazębienia zegarowego dotyczące budowy zarysu zębów i obliczeń podano przy kołach zębatych.

źródło: Bartnik i Podwapiński "[Ilustrowany słownik zegarmistrzowski](#)"